

En invasion av villfarelser: en granskning av Bill Johnson

Jag har länge upplevt ett behov av att bättre informera om

vem den amerikanske förkunnaren Bill Johnson är och vad han står för. Han är idag en mycket populär förkunnare i Sverige, inte minst bland ungdomar. Bill Johnson har flera gånger medverkat på olika konferenser i Sverige anordnade av New Wine mfl. Men trots det är han en förkunnare med många mycket allvarliga villoläror!

Den 10-13 augusti 2011 var Bill Johnson huvudtalaren bredvid Randy Clark (han som tillsammans med John Arnott startade "Toronto-väckelsen") på "Healing School" i Malmö (kan man lära sig helande på skola?!?). Denna helandeskola arrangerades också av bl.a. New Wine och hölls i Europaporten. Tio lokala församlingar i Öresundsregionen var medarrangörer. Bill Johnson har också sin egen kyrka i USA vilken heter Bethel Church. Där finns även en välbesökt bibelskola. Om nu det nu förekom tecken och under i och med denna helandeskola, så är det inget att förvånas över. Men dessa är inte någon garanti för att det som fördes fram var äkta. Sammanhang, förkunnare och läror skall bedömas i ljuset av Bibelns undervisning och inte utifrån vad man upplever. Vi får inte vara blinda för Jesus ord:

Mark 13:22: "Falska messiasgestalter och falska profeter skall träda fram och göra **tecken och under** för att om möjligt leda de utvalda vilse."

Efter att Johnson själv fick erfara den s.k. Toronto-väckelsen år 1995 förändrade han helt inriktningen i sin verksamhet. Därefter kännetecknas hans undervisning och det han förmedlar av samma andlighet som den som Toronto-väckelsen

spridit till stora delar av världen. Denna andlighet har Johnson raffinerat och utvecklats tillsammans med flera andra kända förkunnare inom rörelsen.

Något av det mest allvarliga inom den världsvida kristenheten idag, är den apostoliska rörelsen med överapostel C. Peter Wagner i spetsen. Denna rörelse kan bäst beskrivas som en form av New age-kristendom. En av apostlarna inom denna rörelse är just Bill Johnson. Många förstår inte att Bill Johnson är en viktig del i det jag brukar kalla "Latter rain-familjen" med allt vad det har med sig. Bill Johnson samarbetar med förkunnare som John Arnott, Todd Bentley, Rick Joyner och många fler inom Latter rain-familjen. I Bill Johnsons Bethel Church förekommer exakt samma manifestationer av kundalini-typ som vi främst förknippar med Toronto, Pensacola/Brownsville och Lakeland.

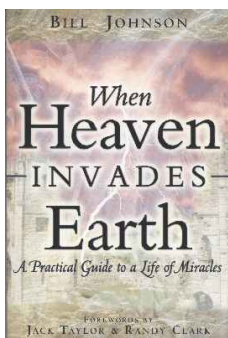
Sommaren 2008 invigdes Todd Bentley i Lakeland till apostel av överapostel Peter Wagner. Bill Johnson deltog då i denna invigning med bön och förbön. John Arnott, Rick Joyner mfl var också med på scenen och i förbönen. Bill Johnson samarbetar nu även direkt med Rick Joyner och Todd Bentley, efter att Joyner "upprättat" Todd Bentley efter hans otrohet, skilsmässa och nya äktenskap m.m.

För en tid sedan stod jag med Bill Johnsons bok "När Himmelriket tränger fram" i handen och funderade på att köpa den för att göra en genomgång av hans läror. Men jag kände då att jag varken orkade eller hade tid. Jag publicerar istället en översatt artikel här. Originalartikeln är skriven av Bob DeWaay. Titeln på texten är "An invasion of error: a review of Bill Johnson - When Heaven invades earth".

Nedan kikar vi alltså på vad Bill Johnson själv lär ut, direkt ur hans egen bok. Utifrån hans egen förkunnelse kan vi bäst förstå om han är en falsk eller äkta profet/förkunnare.

Jag vill också tipsa om ett **vittnesbörd** från en kvinna som hoppat av denna falska kristendom och som upplevt befrielse. [Det finner du via denna länk.](#)

/Lennart

”En invasion av villfarelser: en granskning av Bill Johnson - När himmelriket tränger fram”

Bill Johnson från Redding, Kalifornien, har blivit en populär lärare i ”Tecken och under-rörelsen”. Hans bok, *When Heaven Invades Earth (När himmelriket tränger fram)*, avslöjar hans underliggande teologi.

Johnson tror att det kommer att bli en väldig väckelse i ändens tid vilken kommer att sättas igång av en ”Elia generation” [1] (en idé från den heretiska Latter Rain-rörelsen) som ska överstiga alla andra generationer av kristna med avseende på deras förmåga att göra stora kraftgärningar. Johnson påstår följande om sig själv och sina kollegor:

”Vi kommer att ha Elia smörjelse när vi förbereder för Herrens återkomst på samma sätt som Johannes döparen hade Elia smörjelse och förberedde folket för Herrens ankomst” (Johnson: 184)[2].

Vad som sägs är att dessa elitister kommer att sätta igång en enorm väckelse med större tecken och under än de Jesus gjorde. Denna explosion av mirakler, förväntar de sig, kommer att framkalla en enorm väckelse innan Kristi återkomst. Johnson påstår:

”Jag lever för väckelsen som håller på att uppenbaras och tror att det kommer att överträffa alla tidigare rörelser tillsammans, och kommer att föra mer än en miljard själar in i Riket” (Johnson: 23)

Den grundläggande hypotesen är att Gud alltid vill göra överflödande och märkliga mirakler men hindras att göra det på grund av församlingens fruktan och otro. Gud väntar in ankomsten av särskilt smorda och upplysta kristna som kommer att göra det möjligt för honom att äntligen få igång en invasion av himlen till jorden innan Kristi återkomst. Det är poängen med Johnsons titel. Hans undertitel är *En praktisk handledning att leva med under*. I enlighet med det kan vilken kristen som helst, med rätt information, iver, önskan, fromhet, tro och smörjelse, ”göra det övernaturliga naturligt” (Johnson: 133).

I denna artikel kommer jag att från Johnsons bok visa att han avvikit från ortodox kristen undervisning på många allvarliga sätt. Han lär ut den heretiska kenosis-läran om Kristus. Han förnekar reformationens princip *Sola Scriptura* (Skriften allena). Han anammar pietism, elitism, subjektivism, fideism, herraväldesteologi, och många andra villfarelser. Jag vill påstå att hans förmodade väckelse i ändens

tid faktiskt är ändetidens avfall.

Hur man introducerar heresi/villolära

När jag läste Johnsons bok antecknade jag de olika villolärorna i den per lärosats. I slutet av processen var det största antalet av uppslagsord under "anti-skolastisk inställning". Johnson är helt och hållet emot vetenskaplig noggrannhet grundad på sund exeges (tolkning) av Skriften. För honom innebär sådant studerande sannolikt att man förs in i slaveri och andlig död. Ledsamt nog är denna inställning vida spridd i dagens evangeliska kristendom, men Johnson är tämligen grov i sitt förkastande av vetenskaplig noggrannhet. Johnson hävdar:

"Under årtionden har Kyrkan gjort sig skyldig till att skapa läror för att rättfärdiga sin brist på kraft..." (Johnson: 116)

Det är svårt att föreställa sig vilket "problem" han reagerar mot när de flesta av våra evangeliska utbildningsinstitut engagerar sig i postmodern mysticism, med sina hjältar som mystikerna Dallas Willard och Richard Foster. Det är väldigt svårt att hitta en bibelskola eller seminarium som inte promotar "spiritual formation" ("andlig daning"), vilket bara är en fantasirik term för romersk katolsk mysticism. Men Johnson fördömer förekomsten av doktrin. Vi kommer senare att se hur villig han är att avvika från ortodox lära.

Han tar sin tillflykt till ett ofta missbrukat avsnitt som främjar hans anti-skolastiska inställning:

"Ett kraftlöst Ord är *bokstaven* inte *Anden*. Och vi vet alla, 'Bokstaven dödar, men Anden ger liv' " (Johnson: 116)

Denna förvrängning av Paulus betydelse i 2 Korintierbrevet 3:6 har en lång historia av bruk för att främja subjektivism och mysticism. Den falska innebörden är att studiet av Bibeln kommer att döda dig andligen. Sammanhanget visar att Paulus talade om bokstäverna skrivna på sten (vers 3), vilket betyder tio Guds Bud. Paulus förklarar hur lagen "dödar" i Romarbrevet 7:5,6. Den dödar på grund av våra syndiga passioner som den exponerar, inte på grund av att man studerar vad den betyder [3].

Till exempel, har "du ska inte stjäla" någon hemlig, mystisk betydelse som bara kan bestämmas av vissa elitmänniskor med subjektiva andliga förnimmelser, eller betyder de orden vad de säger? De betyder det de säger. Men för att verkligen

leva som en person vilken är befriad från synden att stjäla behöver vi Guds nåd som kommer genom evangeliet. I 2 Korintierbrevet 3 talar Paulus om dem som har Lagen men förkastar Kristus. **Bill Johnson varnar kristna att studerande av Bibeln kommer att döda dem.** När han gör så missbrukar han avsnittet och minskar värdet av Skriften i sina läsares sinnen.

Johnson varnar för "ett kraftlöst Ord." Det enda sätt som Guds Ord saknar kraft är om vi vägrar tro på och lyda det. Det är falskt och oförskämt mot Herrens flock att antagandet att människor som Johnson, vilka vägrar låta sig undervisas om sanningen men uppskattar tecken och under, har "kraft", medan de som älskar och tror på Guds Ord är kraftlösa. Det är lätt att se vart Johnson leder sin attack mot kristen vetenskaplig noggrannhet:

"De som känner sig säkra genom sitt intellektuella grepp om Skriften har en falsk känsla av säkerhet. Ingen av oss har ett fullt grepp om Skriften, men vi har alla den Helige Ande. Han är vår gemensamma nämnare som alltid kommer att leda oss in i sanningen. Men för att följa honom måste vi vara villiga att följa utanför kartan – att gå utanför vad vi vet." (Johnson: 76).

Vi kommer i nästa del att se precis exakt var Johnson har gått "utanför kartan" och vart han vill föra oss. Påståendet att vi inte kan känna Skriften men kan veta vad den Helige Ande säger på andra sätt är absurt. Bibeln hävdar att Skriften är den Helige Ande som talar till kyrkan. Den Helige Ande inspirerade Skrifterna. Vi förstår Bibeln när vi använder vårt intellekt.

Johnsons grepp är att använda den Helige Andes person som en ursäkt att förkasta vetenskapligt studerande av Bibeln till förmån för odefinierade subjektiva religiösa upplevelser. Vidare svartmålar han Bibeln:

"Men i realiteten är Bibeln en stängd bok. Vad än jag får från Ordet utan Gud kommer inte att förvandla mitt liv. Den är stängd för att försäkra att jag förblir beroende av den Helige Ande." (Johnson: 93)

Hans lärosatser är falska. Bibeln är den Helige Ande som talar till oss och dess kraft är inte beroende av att vi använder religiösa upplevelser för att komma undan från dess gränser. Brist på livsförvandlande kraft beror på otro, inte på betydelsen av Skriften när den förstås korrekt. Men Johnson hävdar att den Helige Ande leder oss bort från kartan. På det sättet svartmålar han *Sola Scriptura*.

Absurditeten i Johnsons påstående är av sådan art att jag blir förundrad över hur många som låter sig bedras av det. Till exempel, påståendet att den Helige Ande leder oss in i sanningen (vilket han gör genom Skriften) genom olika subjektiva metoder som går "utanför kartan" och bortom ett "intellektuellt grepp" är oärligt. De som går utanför kartan är på väg någonstans. Om de har fått information direkt från Anden om vart de tror de ska gå och sedan följer det, använder de likväl sitt intellekt. Den subjektiva informationen från andevärlden måste registreras i sinnet hos någon för att man ska agera utifrån informationen. Så om intellektet är något dåligt när man begrundar/kontemplerar Skrifterna, varför är det då något bra när man ska bestämma vilka subjektiva förnimmelser man ska följa? Men Johnson varnar:

"Kyrkan har allt för ofta levat enligt ett intellektuellt förhållningssätt till Skrifterna, uttömd på den Helige Andes påverkan."

Detta falska dilemma (d.v.s. antingen intellekt eller Ande) lurar hans läsare till att tro att om de är med på uppeldade möten av den typ som Johnson promotar är Anden i gång; om de då däremot noggrant skulle studera Guds en gång för alla uppenbarade Ord skulle de fastna i en "kraftlös" situation (Johnson: 76).

Genom att bortse från noggrant studerande av Bibeln, vetenskaplig noggrannhet, och att använda sitt sinne avvärjar Johnson sina läsare till den punkten där de är mottagliga för sådana villoläror som han lär ut. Till exempel:

"Reaktion ot villfarelse producerar ofta villfarelser" (Johnson: 51)

Om detta är sant, varför skrev Paulus Galaterbrevet, Kolosserbrevet och andra av hans epistlar för att korrigera felaktigheter? Johnson skryter över att han inte läser böcker av folk som inte håller med om hans version av väckelse. Han bagatelliserar genomgående eller förkastar värdet av vetenskapligt studerande. Han säger:

"Det är i en miljö av tillbedjan som vi lär oss sådant som går långt bortom vad vårt intellekt kan greppa" (Johnson: 44)

Det påståendet påminner mig om ett jag läste av en New agare som föreslog att vi skulle begrunda "ljudet av en hand som klappar." Hur lär vi oss saker utan att de aldrig registreras i våra sinnen? Antagligen genom subjektiva, religiösa känslor som förblir odefinierade. Genom sådana känslor känner sig människor typ Dalai Lamas vara nära Gud. Men ÄRde det?

Johnson går "Utanför kartan" genom att lära ut en falsk kristologi

Bill Johnson anammar en lära som säger att under sin tjänst på jorden verkade Jesus bara som en människa och inte som Gud. Johnson påstår att Kristus la undan sin gudomlighet. Johnson säger:

"Han utförde *mirakler, under och tecken*, som en människa i rätt relation till Gud ... inte som Gud. Om han utförde mirakler på grund av att han var Gud hade de varit ouppnåeliga för oss" (Johnson: 29; kursiv text i originaltexten)

Johnsons teologi förutsätter att kristna gör större mirakler än Jesus. Om Jesu gudomlighet hade någon som helst påverkan på hans mäktiga gärningar, då skulle vi kunna tro att vi inte kunde göra samma sak (och det med rätta). Så Johnson anammar vad som ofta kallas *kenosis*-heresin – att Jesus la undan sin gudomliga natur. Han skriver på ett annat ställe:

"Han la undan sin gudomlighet när han sökte efter att fullborda uppdraget som Fadern hade gett honom ... (Johnson: 79)

Johnsons prioritet att troende måste kunna göra tecken och under får honom att göra många uttalanden som gör distinktionen mellan oss och Kristus suddig och därigenom förminskar Kristi unikhet:

"För att vi ska bli allt som Gud hade tänkt måste vi komma ihåg att Jesu liv var en modell av vad mänskligheten kan bli om vi vore i rätt relation till Fadern." (Johnson: 138)

Tvärtemot detta hävdade de bibliska författarna att Kristus var Skaparen (se Johannes 1:3, Hebreerbrevet 1:2). En röst från himlen bekräftade att Jesus var den unika gudomliga sonen (Markus 9:7). Jesu gudomlighet bekräftades på många ställen i evangelierna. Evangeliernas författare använde Jesu mäktiga gärningar för att bevisa hans gudomlighet. Om Johnson har rätt och Jesus hade lagt undan sin gudomlighet bevisar bara de mäktiga gärningarna att Jesus lärde sig vad vem som helst kan lära sig om han hade rätt tro och relation till Gud. Därigenom blir evangeliernas anspråk diskutabla. Jesus är inte längre unik, utan bara en särskilt upplyst som kunde gå före många sådana upplysta i framtiden. På så sätt har vi en New age-Kristus i stället för den Bibliske Kristus.

Om Johnson har rätt och vi kan göra större gärningar än Jesus (baserat på hans misstolkning av Johannes 14:12; Johnson: 136), då skulle vem som helst som gjorde större gärningar ha ännu större skäl till att göra sig till föremål för andras tro och tillbedjan. [4] Apologeterna som pekar på Jesu liv och mirakler som bevis på hans gudomlighet skulle bli värdelösa eftersom andra kunde göra samma sak.

Kenosis-läran baseras på ett missbruk av Filipperbrevet 2:7 där Paulus säger att Jesus utblottade sig själv. Falska lärare hävdar att Jesus "utblottade" sig själv på gudomlighet och blev bara en människa under inkarnationen. Detta anspråk är liktydigt med det rena förnekandet av Kristi gudomlighet. Detta viktiga ämne missas av folk som Johnson, vilka attackerar vikten av kristen vetenskaplig noggrannhet. Johnsons förnekande av Kristi gudomlighet under hans tjänst på jorden är samma som den heretiska trosrörelsens förnekande av Jesu gudomlighet när han dog på korset. De hävdar att han förlorade sin gudomlighet och plågades i helvetet som en människa. Båda förnekelserna är ren och skär villolära. Låt mig förklara varför.

En sant teistisk förståelse av gudomlighet innefattar vissa nödvändiga definitioner. Den mest grundläggande definitionen är "evig, icke villkorlig existens." Anledningen till att en sådan definition är livsviktig för kristen teologi är för att särskilja Gud så som han har uppenbarat sig själv i Skriften från andra gudar. Bibelns Gud är unik: *"Du har själv fått se det, för att du skulle veta att HERREN är Gud: Det finns ingen annan än han"* (5 Mosebok 4:35). Den sanne Guden är evig, och han skapade världen ur ingenting. Alla falska gudar är skapade (om de har någon existensstatus), och är således inte eviga. Profeten skrev: *"Så skall ni säga till dem: De gudar som inte har gjort himmel och jord skall utrotas från jorden och inte finnas kvar under himlen"* (Jeremia 10:11). Nya testamentet hävdar att Jesus var Skaparen för att fastslå hans sanna gudomlighet.

Icke villkorlig är en konsekvens av Guds eviga existens. Om Gud existerade i evighet innan något annat existerade, finns det ingenting utanför Gud som hade kunnat åstadkomma hans existens. Detta betyder att Gud som Gud inte är beroende av något utanför honom själv. Detta är viktigt eftersom i Bill Johnsons kristologi är Kristi gudomlighet villkorlig. Den försvinner under inkarnationen för att återkomma senare. Det som kommer och går är inte evigt och icke-villkorligt. Detta är samma ödesdigra villfarelse som finns i trosrörelsens villolära och liknande andra sådana villfarelser som fördömdes i kyrkohistorien. Den heretiske Arius var känd för att ha sagt om Kristus, "Det var en tid när han inte var." Olika kristologiska villoläror förkastades av tidiga kyrkokoncilier och Chalcedons

definition (451) står som en giltig definition grundad på Skriftens sanna undervisning.[5]

Vad har detta att göra med Bill Johnson och *kenosis*? Om Jesu gudomlighet kan läggas undan var den aldrig äkta gudomlighet. Gudomlighet är inte ett attribut som kommer och går. Den *är* eller så *är den inte*. Om den förloras och sedan återfås är den villkorlig, och om den är villkorlig, då är det inte äkta gudomlighet. Allt som är mindre leder till alla former av villolära, kult, och New age-undervisning. Om gudomlighet kan vinnas kan den skapade människan ha möjlighet att uppnå den. Bibeln förnekar detta. Dessutom, om gudomlighet kan läggas undan är det inte gudomlighet. R C Sproul förklarar:

”Om Gud la undan ett av sina attribut, om det oföränderliga genomgår en mutation, om det oändliga plötsligt slutar vara oändligt; det skulle vara slutet för universum. Gud kan inte sluta vara Gud och fortfarande vara Gud. Så vi kan inte tala på rätt sätt om Gud att han lägger undan sin gudomlighet för att ta på sig mänskligheten.” [6]

Om Jesus la undan gudomligheten är det ett bevis på att han aldrig hade äkta gudomlighet. Således är Johnsons lära ett *faktiskt* förnekande av Kristi gudomlighet. Kristologisk villolära är villolära. Punkt slut! Så vad antyder Filipperbrevet 2:7 att Jesus utblottade sig själv på? Svaret är inte gudomlighet, vilken är evig och inte kan äventyras, utan gudomliga rättigheter. Paulus poäng handlade om Kristi ödmjukhet som vi ska söka efterlikna, inte hans ontologiska status som Gud. Sproul förklarar:

”Jag tror att sammanhanget i Filipperbrevets andra kapitel förklarar mycket tydligt att vad han utblottade sig själv på inte var hans gudomlighet, inte heller hans gudomliga attribut, utan hans rättigheter – hans härlighet och hans privilegier. Han dolde frivilligt sin härlighet under slöjan av denna mänskliga natur som han iklädde sig. Det är inte så att den gudomliga naturen slutar vara gudomlig för att bli mänsklig. I Förvandlingen, till exempel (Matteus 17:1-13), ser vi den osynliga gudomliga naturen bryta igenom och bli synlig, och Jesus förvandlas inför sina lärjungars ögon.” [7]

Den sanna läran om Kristus är att i inkarnationen tog han på sig människonaturen, inte att han la undan gudomligheten. Den inkarnerade Kristus är fullt ut människa och fullt ut Gud. I teologin kallas detta den hypostatiska (hypostatic) föreningen. **Johnson hävdar att den Helige Ande har lett**

honom "utanför kartan". Jag håller med om att Johnson sannerligen är "utanför kartan". Kartan för kristna är Helig Ande-inspirerad Skrift. Vår lära ska komma från Bibeln (2 Tim 3:16). Kartan tecknar gränslinjer och när vi korsar de gränserna är vi inte bara vilse, vi är i ogudaktig villfarelse. Den Helige Ande leder inte Guds folk utanför kartan som han gett oss, en gång för alla.

Så Johnson ger oss en dubbel knock-out. Först varnar han för att vetenskaplig noggrannhet och vetenskapligt studerande av Bibeln riskerar att leda till andlig död. Sedan introducerar han villolära som hans anhängare inte har några resurser till att urskilja eftersom de har skrämmts bort från de nödvändiga redskapen för urskillning. Det är så här kompletta rörelser avviker från kristen ortodoxi och dränks i teologiskt fördärv. *Kenosis*-heresi är en fördömlig villolära och är lika flagrant som den arianska villoläran, vilken fortfarande är vid liv i modern tid genom t.ex. Jehovas Vittnen. Kristologisk heresi är inte en hjälp till den Helige Andes verk som Johnson hävdar utan den bedrövar den Helige Ande.

Troligtvis har Johnsons tusentals anhängare ingen aning om att de blir ledda in i grov villolära. De kommer för tecknen och undren med förhoppningen att de ska göra större mirakler än Jesus gjorde. De är hypnotiserade av anspråken att de ska vara del av en Elia generation som kommer att besegra ondskan på jorden innan Kristi återkomst. Våldigt få kommer någonsin att inse att läran om Kristus som de fått lära sig avviker från kyrkans undervisning som har anammats av så gott som alla kristna grupper under århundraden.

Det kan hävdas att Chalcedon-definitionen [vilken hävdar att Jesus är fullt ut Gud och fullt ut människa] är obiblisk (vilket den inte är). Men bevisbördan ligger hos dem som förnekar den. Man kan inte utan vägande skäl förkasta den lära om Kristus som har varit förhärskande under århundraden. För att göra det krävs omfattande teologiskt arbete och bibliska argument utformade för att övertyga konservativa kristna forskare. Man kan inte ge sig in i ett sådant åtagande utan vägande skäl. Men Johnson gör det, och förnekar lättvindigt Kristi gudomlighet av inget bättre skäl än att han tror att genom att göra så kommer det troligen bli lättare för kristna att tro att de kan göra större mirakler än Jesus gjorde. Han framlägger inget vetenskapligt bevis att hans *kenosis*-lära är biblisk. Varför skulle någon ta honom på allvar? Sorgligt nog gör tusentals det.

"Tecken och under-teorin"

Viktigare än något annat, för Johnson och hans anhängare, är förekomsten av tecken och under – ju fler dess bättre. Skälet till detta är att de är nödvändiga förutsättningar för den förväntade ändetidens väckelse som kommer att sättas

igång av en "Elia generation" av elitkristna. Johnson säger:

"Vårt mandat är enkelt: uppfostra en generation som öppet kan visa Guds råa kraft" (Johnson 27, 28)

Att ha en sådan kraft är vad han kallar ett "autentiskt evangelium" eftersom "kraftlöshet är oförlåtligt" (Johnson: 27). Vi är problemet, hävdar han, eftersom Gud vill göra mirakler men han kan inte det på grund av vårt usla tänkande. Mirakler är i beredskap för ankomsten av en generation av upplysta som kommer att känna till hemligheten. **På så sätt har vi en New age-definition på mirakler.** [8]

För att visa att det övernaturliga i Johnsons teologi är något som kan läras och kontrolleras av människan (på så sätt berövas det på giltig övernaturlig status), kan vi peka på att han har en skola för det övernaturliga. Den heter "the Bethel School of Supernatural Ministry" [9] ("Betelskolan för övernaturligt tjänande"). När det övernaturliga väl kan kontrolleras av lärbara och reproducerbara processer är det inte längre övernaturligt utan naturligt. Därför finns inom New age t.ex. boken "En kurs om Mirakler" ("A Course in Miracles"). I sådant tänkande finns det inte något äkta övernaturligt på grund av att allt i det naturliga är genomsyrat av Gud (panenteism). Med tanke på hans avsmak för vetenskaplig noggrannhet ser Johnson antagligen inte innebörden av hans "skola för det övernaturliga".

Om det finns någon process som man kan lära sig eller ett religiöst tillstånd att uppnå varmed mirakler kan framkallas av människor efter behag, blir sådana mirakler naturliga händelser. Johnson hävdar:

"Syftet med smörjelsen är att göra det övernaturliga naturligt" (Johnson 133)

Det här låter som början på en helt ny värld, men det inbegriper att föra in begreppet om "övernaturligt" i en panenteistisk världsåskådning i stället för en biblisk. Det bibliska begreppet om övernaturligt fordrar en teistisk uppfattning om universum i vilken Bibelns transcendent Gud skapade världen ur ingenting, men förblir engagerad i sin skapelse genom sin försyn. Gud kan och ingriper även i människors angelägenheter. Kristi verk är verkligen övernaturligt. Kristus var inte någon upplyst En som lärde sig och delade hemligheter som skulle fungera för någon annan med samma nivå av upplysthet. Den uppfattningen om Kristus är New ages uppfattning. Kristi gärningar var sannerligen övernaturliga eftersom

universums Skapare var på historiens scen och bevisade sin sanna identitet.

Om det övernaturliga blir "naturligt" som Johnson hävdar, genom dem som har en extra smörjelse, äventyras Kristi särart. Det övernaturliga fanns alltid där för att kunna nås av dem med särskilda erfarenheter och insikter, därför är det inte övernaturligt på riktigt utan del av naturen. Mirakler i en sådan världsåskådning är inte mirakler ur ett bibliskt perspektiv.

När Paulus talade om kraft i förhållande till evangeliet, talade han om Guds kraft att rädda judar och hedningar genom korset: *"Ty jag skäms inte för Kristi evangelium, ty det är Guds kraft till frälsning för var och en som tror, först för juden, så också för greken"* (Romarbrevet 1:16). Paulus använder termen "kraft" på samma sätt i 1 Korintierbrevet: *"Ty talet om korset är en dårskap för dem som blir förtappade, men för oss som blir frälsta är det Guds kraft"* (1 Korintierbrevet 1:18). Guds kraft genom korset räddar oss från Guds vrede mot synden. Falsa lärare kan utföra tecken och under men de har inte någon äkta kraft så som Paulus talar om den. De arroganta lärarna som kom till Korint hade kunskapens ord (*gnosis*) och vishet (*sofia*) men saknade Guds kraft som räddar förlorade syndare (1 Korintierbrevet 4:19, 20).

Vad som verkligen förbigått Johnson och hans anhängare är att Bibeln förutsäger falska tecken och under vid tidsålderns slut. Det finns inte någon förutsägelse i Skriften att en invasion av äkta mirakler från Gud kommer att äga rum i ändens tid. Till exempel varnar Jesus:

"Ty sådana som falskt utger sig för att vara Kristus och falska profeter skall uppstå, och de skall göra stora tecken och under för att om möjligt förvillra också de utvalda" (Matteus 24:24)

"Kristusar" är bokstavligen "smorda". Det kommer att finnas sådana som hävdar att de är smorda på något särskilt sätt vilka kommer att göra stora tecken och under. De är falska! Antikrist (vars namn och roll baseras på begreppet om "smord") kommer att göra stora tecken och under (2 Tessalonikerbrevet 2:9). Paulus förutsäger även villfarelse i ändens tid i 2 Timoteusbrevet kapitel 3.

Johnson sopar undan möjligheten till sådan villfarelse genom att kalla dessa tecken "förfalskningar" (Johnson: 110). Sådana falska tecken och under som Bibeln varnar för är inte fingerfärdiga magiska tricks utan verkliga tecken som pekar mot ett falskt budskap. Således gäller skiljandet mellan andar att objektivt bedöma undervisning (1 Johannesbrevet 4:1-5), inte att subjektivt bedöma synbara mirakler. Ett psykiskt helande kan vara ett verkligt helande, men det är

inte från Gud. Man vet att det är falskt genom healerns falska undervisning. Om en sådan falsk lärare producerade ett verkligt, verifierat helande, skulle undervisningen och läraren fortfarande vara falsk.

Genom att kombinera tecken och under med en falsk kristologi som förnekar Kristi gudomlighet, har Johnson placerat sina anhängare i centrum av villfarelsen i ändens tid. I stället för den ende "Smorde" (Jesus Kristus som är unik) finns det många "smorda" som förment kan göra större mirakler än Jesus. Denna situation finns beskriven i Bibeln: *"Kära barn, nu är den sista tiden. Och så som ni har hört att Antikrist skall komma, så har också redan många antikrister trätt fram och därav vet vi att det är den sista tiden"* (1 Johannesbrevet 2:18). "Antikrister" förstås i grekiskan som ersättnings-"smorda". Enligt Bibeln är alla kristna lika "smorda" av Gud, och bara Jesus är särskilt smord, dvs. Messias. [10] En elitgrupp av särskilt smorda vilka utgör "Elia generationen" som Bill Johnsons Latter Rain-teologi lär ut skulle kvalificera sig som antikrister.

En besläktad fråga är om Johnson och kompani antingen faktiskt gör större mirakler än Jesus eller inte. I Lukas 8 får vi se hur Jesus stillade sjön, befriade den mest demoniserade mannen man kan tänka sig, helade sjuka och väckte upp de döda. Lukas poäng är att Jesus har makt över naturen, Satan, sjukdom och till och med döden. Således är Jesus universums Herre, och hans anspråk är sanna. Visar någon av Johnsons "Elia generation-selit" upp större kraft och auktoritet än Jesus gjorde i Lukas 8? Han listar ett antal av typiska manifestationer i ett avsnitt som han gett titeln: "När Gud färglägger utanför linjerna." De inkluderar skratt, guldstoff som kommer från ingenstans, olja som kommer från ingenstans, blåst i ett stängt rum, ett moln som kommer fram, dofter som kan kännas, juveler som kommer fram, och fjädrar som faller under möten (Johnson: 141). I Skriften finns det inga motsvarande exempel på de flesta av dessa, och inget av dessa mirakler är så grundligt som de messianska tecknen i Lukas 8.

Det finns en särskild naivitet som åtföljer dem som följer tecken och under-teorin. En gång hade vi ett vanligt pastorsmöte. Vid ett av dessa deltog en pastor som precis hade kommit från att ha bevittnat den så kallade "Torontovälsignelsen/Toronto Blessing" (skrattväckelsen som den kallades). Han berättade hur han stod i en matkö och en av deltagarna började klucka som en kalkon, struttade omkring, och använde sina armbågar som kalkonvingar. Pastorn drog slutsatsen att Gud var verksam. Det finns inget bisarrt nog till den grad att sanna tecken och under-troende kommer att ifrågasätta det. Tecken och under som åtföljer en falsk kristologi som Bill Johnsons bevisar därigenom inte existensen av en stor väckelse i ändens tid. I stället bevisar de existensen av

villfarelse i ändens tid så som Bibeln förutsäger.

Herraväldesteologi

Johnsons teologi innehåller en blandning av många problematiska läror i vår tid. En av dem är undervisningen om "herraväldet", populär inom Trosrörelsen. Idén är att Satan kunde tvinga av Eva och Adam världen, och auktoriteten över den, och låta Gud på utsidan fundera ut ett sätt att få tillbaka den. Hans plan var att Jesus skulle komma och ta tillbaka den från Satan (vilket är vad Trosrörelsens lärare säger hände i helvetet under Jesus förmodade vistelse där - för att brottas med Satan som en människa, och inte Gud). Jesus delegerade sedan till kyrkan, enligt teorin, jobbet att ta tillbaka kontrollen över jorden från Satan och lägga den under kyrkan. Johnson lär:

"Allt som Adam ägde, inklusive lagfarten över planeten med dess motsvarande regerande position, blev en del av djävulens byte"
(Johnson: 31)

Liksom andra av hans sort använder Johnson Satans erbjudande om rikena under Jesu frestelse som bevis att Satan, inte Gud, hade "auktoritetens nycklar" till jorden (Johnson: 32). Jesus tog tillbaka dem och gav dem till kyrkan (Johnson 32). Bevis på att vi har återvunnit herraväldet som Adam sägs ha förlorat kan vi finna genom att uppnå de egenskaper som främjas av Trosrörelsens lärare:

"I Adam och Evas uppdrag att underkuva jorden hade de inga sjukdomar, ingen fattigdom och ingen synd. Nu när vi är återupprättade till hans ursprungssyfte, skulle vi då förvänta oss något mindre?"
(Johnson: 33).

Johnson tolkar Herrens Bön, vilken i huvudsak är en bön om Kristi återkomst, i termer av hans "riket nu/kingdom now"-teologi:

"Detta är det primära syftet för all bön - om den existerar i himlen ska den lösgöras på jorden" (Johnson: 59)

Detta betyder att om vi inte har problemfria liv, brister vi i tro, vi ber felaktigt, eller misslyckas i att förstå vår roll som ägare av herraväldet. Johnson förklarar:

"En sådan invasion får förhållandena här att bilda linje med himlen"
(Johnson: 59)

Denna invasion finns i titeln på hans bok.

Johnsons övertolkade eskatologi tolkar medvetenheten hos många kristna - informerade som de är från Bibeln - som ett problem som kommer att stoppa väckelse:

”Den näst största anledningen till väckelsens upphörande [efter släckande av anden tolkat som allt ifrågasättande av bisarra manifestationer] är när Kyrkan börjar hoppas på Herrens återkomst i stället för att sträva efter ett större genombrott i det Stora Uppdraget”
(Johnson: 161)

Tidigare hade Johnson tolkat det Stora Uppdraget i termer av sin herraväldesteologi (Johnson: 32). De som förstår Herrens bön korrekt blir problemfolket som stoppar väckelsen. Att längta efter Herrens återkomst motarbetas. Eskatologi om Kristi nära förestående återkomst ersätts av eskatologi om herravälde, riket nu/kingdom now, som uppfattar begreppet ”maranata” som ett hot mot väckelse.

En syndafloed av villfarelse

Förkastelsen av vetenskaplig noggrannhet och noggrann exeges, i Johnsons fall, leder dit som det alltid gjort: till olika teologiska villfarelser. Det är många som skulle ta alltför lång tid att täcka upp i detalj men de behöver bemötas. Jag ska göra det kortfattat i denna del.

Gnosticism

Gnosticism var en mycket gammal villolära som påstod att den materiella världen var ond och andevärlden var god. Johnson säger:

”Tro är nyckeln till att upptäcka det osynliga rikets överlägsna natur”
(Johnson: 43)

Sanningen är att båda rikena, den synliga och den osynliga, rymmer både gott och ont. Båda är skapade av Gud, och ingen är medfött överlägsen. När Bibeln talar om sådant som ingen ännu sett, innefattar det sådant som uppfyllandet av framtida löften och är inte begränsat till ontologiska ”riken”, typ materiella och andliga. Johnson hävdar att det finns en tillgänglig potential för att se in i den förment överlägsna andevärlden:

”Många av oss har tänkt att förmågan att se in i det andliga riket snarare är resultatet av en speciell gåva än en obrukad potential hos var och en” (Johnson 43)

Han missbrukar Hebreerbrevet 11:1 för att lära ut sin gnostiska förståelse av riken:

”Det osynliga är överlägset det naturliga ... Eftersom det osynliga är överlägset det naturliga, är tro förankrad i det osedda” (Johnson 45)

Men i Hebreerbrevet 11 var det som patriarkerna inte sett det framtida uppfyllandet av Guds löften, inte bara de himmelska realiteterna (även om de är medräknade). Det finns mycket ont i den osynliga världen, så Johnsons gnostiska läror är inte vad Bibelns författare hade i tankarna.

Elitism

Bibeln talar för nödvändigheten att varje lem i Kristi kropp räknas som viktig och nödvändig, vilken gåva man än har (1 Korintierbrevet 12:14-25). Men Johnson talar upprepade gånger om en elitgrupp av kristna som ska vara större än alla andra grupper i kyrkohistorien.

Naturligtvis kommer de att vara förbundna med Johnsons rörelse och andra som anammar Latter Rain-villoläran (International House Of Prayer, IHOP, i Kansas City är ett annat exempel). Ett exempel:

”Mycket av motståndet mot väckelse kommer från kristna som drivs av själen. Aposteln Paulus kallar dem köttsliga” (Johnson: 47)

Han går vidare med att påstå att anden (utan stor bokstav i översättning, betecknande människans ande) som influerar sinnet skapar äkta lärande. Hans läror påminner om Watchman Nee, vars falska undervisning skadade mig tidigt i mitt kristna liv. Paulus lär inte att själen är problematisk och att människans ande är god. Väckelsepredikanterna som har äkta upplysning genom att följa sina andar i stället för själar är naturligtvis de som lyssnar på Johnson och andra sådana lärare. De är eliten, och resten av oss lämnas att försöka förstå Bibeln. Det är några få som har den äkta härligheten:

”Han lever i alla troende, men hans närvaros härlighet kommer bara att vila över några få” (Johnson: 149)

De upplysta är del av "Elia generationen" (Ny ordning i Latter Rain-terminologin/New Order of the Latter Rain terminology):

"Men det blir ingen strid när sådana förfalskningar reser sig upp mot denna Elia generation som kommer att beklädas med himmelsk kraft på det mänskliga tänkandets Karmel berg" (Johnson: 150)

Hans attack på förnuftet är oförminskad.

Fideism

Många av dessa villfarelser är nära besläktade. Fideism är övertygelsen att tro fungerar oberoende av förnuft och inte behöver något rationellt bevis för dess giltighet. Fideism visar sig i detta påstående:

"När vi lär oss att lära oss den vägen [genom tro], öppnar vi upp oss till att växa i sann tro eftersom tro inte fordrar förståelse för att fungera" (Johnson: 47)

Än en gång missbrukar han begrepp från Hebreerbrevet 11. Till exempel, Abraham behövde förstå Guds löften för att tro på dem. Tro är inte frikopplad från rationellt innehåll i Skriften på det sätt den är i Johnsons fideistiska teologi.

Pietism

Johnson visar samma pietistiska tendenser som många i dagens evangeliska värld av mysticism. Han varnar för brist på "kraftmöten" och rädsla för upplevelser som kan leda oss bort från Skriften. Sedan säger han:

"Men det är orättmätigt att tillåta fruktan hindra oss från att jaga efter en djupare upplevelse med Gud!" (Johnson: 92)

Han varnar:

"Gud är större än sin Bok" (Johnson: 92)

Den uppenbara innebörden är att vi måste ha utombibliska upplevelser för att inte leva som mindre (mindervärdiga?) kristna regerade av fruktan. Pietister förlitar sig alltid på upplevelser av högre slag för att bekräfta deras kristna erfarenhet. [11]

[*Här vill jag förtydliga att författarens syn på pietismen kan stämma in på amerikansk pietism, men att den inte gör det när vi ser på svensk pietism och det faktum att EFS historiskt sett med dess förgrundsgestalter inte kan anklagas för att fokusera på upplevelser. /Lennart]

Slutsats

Den himmelska invasionen som främjas genom *When Heaven Invades Earth/När Himmelriket Tränger Fram* är i realiteten en invasion av teologisk villfarelse. Johnson säger att det inte finns någon sjukdom eller fattigdom i himlen, vilket är sant. Men det finns inte heller någon falskhet eller villfarelse i himlen. Johnsons potpurri av villfarelser är förbluffande i sin vidd. Hans är ett klassiskt fall av iver för en sak skild från teologisk sanning. I hans tänkande inlemmar iver för tecken och under (och den följande ändetidens väckelse) alla möjliga teologiska villfarelser, inklusive hans heretiska kristologi.

Min slutsats är inte överdrivet sträng: att denna rörelse egentligen inte är från himlen, som det hävdas att den är. Många unga människor görs till mål och bedras av den. Mäktiga upplevelser i en kristen miljö formar ett kraftfullt elixir som förslöar det teologiska förståndet. Jag vet, för när jag var ung drogs jag in i en liknande rörelse baserad på upplevelser som jag tillät trumfa över sund biblisk tolkning. Tack och lov räddade Gud mig från det där och ledde mig, genom Skriften, till det äkta evangeliet. Måtte många som är i klorna på denna falska väckelse skonas på samma sätt som jag.

Fotnoter:

[1] Bill Johnson, *When Heaven Invades Earth – A Practical Guide to a Life of Miracles*, (Shippensburg, PA: Destiny Image, 2003) 150.

[2] Se [Critical Issues Commentary issue 103](#) för en diskussion om Latter days-apostlar, Latter Rain-rörelsen och deras falska förståelse av ett "Elia kompani" som kommer att träda fram för att besegra Guds fiender.

[3] Se [Critical Issues Commentary issue 16](#) för en fullständig diskussion om 2 Korintierbrevet 3:6 och dess vanliga missbruk i kyrkan.

[4] Se [Critical Issues Commentary issue 65](#) för kontextuell och exegetisk analys som motbevisar denna misstolkning av Johannes 14:12.

[5] Denna definition kan läsas här:

http://www.twincityfellowship.com/special/definition_of_chalcedon.pdf

[6] R C Sproul: [How Could Jesus be Both Divine and Human.](#)

[7] Som ovan.

[8] Se [Critical Issues Commentary issue 23](#), "New Age Miracles."

[9] Se <http://www.ibethel.org/site/school-of-ministry>.

[10] Se [Critical Issues Commentary issue 63](#), "Antichrists and The Antichrist."

[11] Se [Critical Issues Commentary Issue 101](#), "How Pietism Deceives Christians."